

Erään toisen KevätYön Koukkaustarina

KevätYön Koukkaus on tarkoitettu jotokseksi, joka sopii hyvin aloittelijoillekin, joten kirjataan nyt malliksi yksien ensikertalaisten havaintoja vuoden 2013 KYK:stä. Aiemminhan sarjassa on julkaistu Asser Vuolan kirjoittama tarina kokeneen partion osallistumisesta vuoden 2009 koukkaukselle.

TamRU:n maavoimaosaston puheenjohtaja ja jotosupseeri Petteri Mattila siis onnistui puhumaan allekirjoittaneenkin tämän vuoden koukkaukselle - kun viime vuoden retkelle en samalle ajankohdalle sattuneesta ampumakilpailusta johtuen mitenkään ehtinyt. No, hyvä puoli asiassa oli, että nyt pääsin sopivasti puhumaan talvella TamRU:un värväämäni tuttavani, Kauhasen Jannen, taistelijapariksieni.

Lavajärven Seudun Reservinalliupseerit ry:n laatima kutsu vaikutti olevan linjassa saamani ennakkokäsityksen kanssa:

Luvassa on sotilaallispainotteista maastoliikuntaa sekä tietojen ja taitojen esiinkaivamista aivojen harmaalta alueelta.

- 1. Osallistuminen ei vaadi erityisosaamista sotilastaitojen ja suunnistuksen osalta.***
- 2. Liikutaan pääosin 2-henkisin partioin.***
- 3. Varustus: Sopiva vaellusasu, kompassi, puukko, tulitikut, vesipullo, ensiside, yöpymisvarusteet, jätesäkki, karttasuoja, muistiinpanovälineet. Lisäksi evästä ja vaihtovaatetta oman mielen mukaisesti. Saunavarusteet eri kassiin, joka jää lähtöpaikalle.***
- 4. Lähtö perjantaina alkaen klo 18.00 Heinälammien laavulta.***
- 5. Kotiuttaminen lauantaina puolenpäivän aikoihin.***

Tervetuloa !

PS. Vain eläimet juoksevat metsässä !

Petteri oli ystävällisesti myös listannut paatuneen jotostelijan vinkkejä varustuksesta:

- vaellusasu/tuuliasu/maastopuku/muu vastaava 'ulkoiluasus', (muista pipo ja/tai lippis, ja hanskat!)
- alle esim. urheilualusasu (poolopaita, tai villapusero reppuun/rinkkaan, samoin vaihtosukkia ja muita vaihtovaatteita Riittävästi!)
- puukko, tulitikut, vesipullo, ensiside
- yöpymisvarusteet (=makuupussi & alusta & 'yö-pipo'). Huom: Kannattaa ottaa varoilta myös oma teltta (jos on), jos esim. 1/2-joukkueteltassa tulee 'ahdasta'!
- iso jätesäkki, esim. 200- 240 litraa.. (tai kaksikin: toinen vaihtovaatteiden kosteussuojaksi reppuun, ja toinen repun/rinkan sadesuojaksi)
- kompassi (jos on), karttasuoja/muovipussi, muistiinpanovälineet.
- JOKO sadeviitta TAI sadetakki & -housut (voi ripsautella välillä vettä; johon pitää aina varautua, vaikka sadesäätä Me ei KYLLÄ erityisemmin toivota!)
- Retkikeitin (esim. trangia: riittää kun vain yhdellä partiosta on keitin mukana, esim. partion johtajalla!). (Trangioita voi vuokrata esim. res.toimistoilta: vain 3 eur/krt). HUOM: Juomavettä ja ruuanlaittovettä on järjestäjien puolelta tarjolla lähtö/majoitusalueella ja maalissa!

- mehua tai urheilujuomaa tai vettä pulloon suunnistus-taipaleille (esim. iso limsapullollinen riittää varmasti)
- Kengät: esim. 'kumisaappaat & villasukat', tai 'vaelluskengät & vaellussukat',... (ja varasukkia mukaan reppuun!)
- Lisäksi omat riittävät Eväät mukaan reppuun! (yöpymispaikalla on varmasti nuotio(t): => mukaan makkaraa...)
- Saunavarusteet eri kassiin, joka jää lähtöpaikalle.
- Sekä tietysti Paljon reipasta huumori & retkeily & jotostelu-mieltä mukaan !!! (Ei saa hermostua, jos vaikka saappaaseen menee vähän vettä....!)

Näin jälkikäteen, eipä tuohon oikein muuta oleellista lisättävää ole kuin tasku- tai otsalamppu. Pimeä se tulee vielä toukokuullakin jossain vaiheessa...

Etukäteisvalmistelut tehtiin yllä olevia listoja hyödyntäen ja niinpä sitten perjantaina 10.5. hiukan neljän jälkeen iltapäivällä lähdimme kurvailemaan kohti Ylöjärveä. Aika tavalla oli kamppetta mukana, perinteiseen automiehen tapaan - lopulliset varustevalinnat kun voi tehdä vasta pelipaikalla. Sääennusteet kertoivat mitä parhaimmasta retkeilyssästä: sateetonta ja suht lämmintä, joten mukana olleet pahan sään kalvoasut ja villapaidat olivat jäämässä autoon.

Kaiken kaikkiaan TamRU:n nimissä, parilla kokeneella vahvistuksella lisättyinä, oli ilmoitettu neljä partiota, yhteensä 10 henkeä. Näistä peräti 7 oli meitä ensikertalaisia ja meidän partiomme oli ainoa täysin jotoksia kokematon - joskin luonnossa liikkuminen noin muuten on kummallekin tuttua puuhaa. Jotoskokemuksen puutteesta huolimatta partiomme oli Petterin ilmoituksessa nimetty "TamRU Johdoksi", viitaten kai lähinnä meikäläisen asemaan nykyisessä yhdistyksen hallituksessa. Jotenkin hiukan nololta kuitenkin tuntui, kun järjestävä taho tuli lähtöpaikalla kyselemään, että "Mikä partio, TamRU:n johtoko?" ...mistä se sen arvasi... Muut partiot olivat maanläheisemmin nimetyt TamRU Maasto 1/2/3:ksi.

Kilpailu alkoi kutakuinkin kuuden maissa. Ensimmäiselle rastille lähtöpaikan välittömään läheisyyteen kutsuttiin partiot vuorollaan ilmoittautumisjärjestyksessä ja meille 4. partiona jäi sopivasti aikaa koukata myös lähtöpaikalla olleessa kakkosrastissa ensin. Hiukan hakusessa oli koostetun, selkeän vastauksen antaminen rastin ensiapua kosketteleviin kysymyksiin, mutta tulivathan ne sieltä, kun vähän potkittiin..

Kylmiä rasteja jotoksella ei yhtä poikkeusta lukuunottamatta ollut, mikä kuvaa hyvin järjestäjien hyvää viihdeläisyyttä ja yhteishenkeä. Ainoa selkeä miinus järjestelyistä minun kirjoihini tuli oikeastaan nimenomaan 1-rastin ammunnan järjestämisestä, joka tuntui vievän peräti vartin verran aikaa per partio - ja silti ammunnan säännöt jäivät epäselviksi - joten mekin siis pääsimme hyökkäämään maastoon vasta klo 19. Kaikkiaan partioita kisassa oli 14, joten loppupään partiot taisivat päästä varsin myöhään liikkeelle.

Kolmosrastikaan ei vielä turhan kaukana lähdöstä ollut, mutta etäisyyttä noin muuten riitti, kun kyseltiin mm. auringonsäteiden kuluaikaa maahan, säteilytehoa ja tähtikuvioita. Hyvin näistä kuitenkin meidän insinöörismatemaattisella koulutuksellamme (ja yleistiedolla) selvittiin - rastin kovimmat pisteet tuloksena.

Seuraavalle rastille piti hiukan jo suunnistaakin. Hämeen hitain ja kumppanit olisivat hiekkakuopan ja -kumpujen välissä suunnistaneet varmaan sujuvasti, mutta me hiukan haimme tuntumaa ja tolkkua osin hassusti väritetystä kartasta ja varsinkin sen kauhtuneista väreistä. No, nelosrastillekin kuitenkin löydettiin

kohtuuajassa. Sen tulos tosin palautti taas tylästi maanpinnalle, melko lyhyiden etäisyyksien arvioiminen osoittautui melkoisen hankalaksi ja puhdas nolla koristi lopulta kilpailukorttiamme. Vaikeaksi oli tehtävä yllättäen osoittautunut muillekin porukoille.

Tässä vaiheessa päätimme siirtyä numerojärjestyksestä - luvan kanssa - piittaamatta seiskarastille, joka oli lähistöllä. Siellä kyseltiin sekalaisia Karjala-aiheisia kysymyksiä, joista osaan satuimme vastaukset tietämään, muutamasta oli vahva tunne, että tietoa olisi, kun vain saataisiin se puserrettua ulos - mutta lopuista ei ollut mitään hajua. Loppujen lopuksi ihan kohtuulliset pisteet saimme kuitenkin pulikoitua tästäkin.

Karjalanpiirakat toivat eväät mieliin, joten päätimme suunnistaa kuutosrastille teitä pitkin ja haukata samalla hiukan välipalaa. Eväistä saaduista vereksin voimin tunnistimmekin rastilla olleet vanhat maa- ja metsätalousvehkeet varsin kattavasti ja jatkoimme etäisimmälle 8-rastille, jolta mukaan piti napata klapi kasasta ja tuunata siitä aamuun mennessä Seita. Emme ottaneet ihan pinon päällimmäistä, vaan kulutimme peräti jokusen sekunnin sopivimman näköisen aihion valitsemiseen.

Seitakalliolta siirryimme 5-rastin notkoon, jossa mielialakin meinasi notkahtaa, kun kyseltiin taas vaikeita: mm. Marskin silmien väriä, hevosen nimeä ja erinäisten ritarien aseistuksia. Jotain sentään sielläkin luulimme tietävämmä, kuten Reinikainen ja kollegansa aikanaan. Tietoa ei näkynyt olleen mitenkään rajattomasti muillakaan partioilla.

5-rastilta tetsasimme metsän läpi, kosteikkoja ja ryteikköjä väistellen noin 1½ kilometriä illan viimeiselle rastille numero 9, jossa kyselyn aiheena olikin tiukkaa sotilastriviaa huollon toimialueelta. Hiukan vaatimattomaksi jäi osaamisemme tälläkin rastilla, vaikka yritys oli taas kova.

Sopivasti illan hämärtyessä klo 22:45 pääsimme toteuttamaan omakohtaista huoltoa lähtö-/maalialueelle. Yllätykseksemme olimme ensimmäinen paikalle saapunut partio, mutta kohta sentään muitakin alkoi ilmestyä nuotion loimun ääreen. Jälkeenpäin kartalta mitaten keräsimme jotoskokemusta kaikkiaan n. 9 km, josta vain noin pari kilometriä tuli kuljettua maastossa.

Ja ei kun taukotakki päälle, makkarat tikkuihin paistumaan sekä pienet konjakit - ne jotka laulun mukaan lystikkäitä on - suihin kunnon ehtoopuhteen suorituksen kunniaksi. Muutamaa hetkeä myöhemmin, kun TamRU:laisia alkoi olla enemmän maalissa, rupesimme virittelemään puolijoukkueteltoa pystyyn sekä kaminaa vähäksi aikaa tulille, teltan sisään heti pesiytynyttä kosteutta poistamaan.

Osa porukasta jatkoi majoitteen pystytyksen jälkeen saunaan ja vielä iltaohjelmankin pariin - joka alkoi ja jatkui varsin myöhään loppupään partioiden myöhäisestä saapumisesta johtuen. Tahtoo sanoa, että ihan oikeassa kevättyössäkin pääsi osa partioista tosiaan koukkailemaan!

Kuva: Jarmo Koli

Aamulla herätys yksikössämme tapahtui klo 7:15 ja totesimme yöllä sataneen, mutta nyt olevan enää sumua ilmassa. Jannen ryhtyessä kiehattamaan vettä ehdottoman tarpeellista aamukahvia varten, havahduin minä työstämään seitaamme - ettei jää viime tinkaan...

Käytettävissä olleen ajan määrä ohjasi vahvasti hyödyntämään seita-aihiomme luontaiset piirteet maksimaalisesti. Vaikka niinhän seidat kai oikeasti ovatkin hyvin pitkälti luonnosta löytyneitä kappaleita, joita vain minimaalisesti muokataan. Niinpä veden kiehuessa oli Seitamme valmis ja saatiin tuoreeltaan nostaa arvostelupöydälle. Toisten partioiden lähtökohdat seidoilleen vaikuttivat olleen hieman toisenlaisia... Lopputuloksista kuitenkin paljastui, että Seitamme oli yhden miehen arvosteluraadinkin mielestä yksiselitteisesti paras!

Seitamme TamRU:n kaapin päällä. (Kuva: VVa)

Lauantain rastikartta julkistettiin aamupalan jälkeen ja se osoittautui erittäin maltilliseksi eilisen päivän vaellukseen verrattuna. Ensimmäisellä rastilla heti lähdössä kyseltiin taas niitä näitä, mutta onnistuimme yllättäen tekemään tälläkin rastilla parhaan tuloksen. Hyvää oli se, että aikaa vastailuun annettiin varsin rajallisesti, joten pitkää jonoa ei rastille päässyt syntymään.

Seuraavaksi suunnistimme 3-rastille, kun näytti, että 2-rastille oli muitakin menijöitä. No, tovia myöhemmin paljastui, että 3:lla olikin jonkin verran jonoa, joka vieläpä veti varsin hitaasti. Odotimme kuitenkin kiltisti vuoroamme ja pääsimme sitten heittämään petanque-palloja häkellyttävän onnistuneesti noin kylmiltään ja pohtimaan telemaston parasta nurinräjäyttämistapaa.

Kakkosrastilla oli myös kaksi jokseenkin erilaista osiota: kuulantyöntö toisen taistelijan oikealla ja toisen väärällä kädellä - mikä vaikutti menevän kehnosti, mutta tuloksien valossa meni ihan mallikkaasti - sekä vanhojen mitalien tunnistaminen, joka vaihteeksi meni puhtaasti nollille. Kaikkea kun ei vain voi osata...

Viimeisenä rastina maalissa oli erinäisten hylsyjen kaliiperien tunnistaminen sekä muuta asealan triviaa, josta saimme kohtuullisen tuloksen ilman bonuksena olleen ansakysymyksen pisteitäkin.

Kuva: ??

Kuvassa vasemmalta: Jussi Vikainen, Janne Kauhanen, Taru Savolainen, Petteri Mattila, Vesa Valkama (edessä), Miia Kivilä, Janne Jylhä, Jarmo Koli ja Elisa Suutari (kuvasta puuttuu Sami Liski).

Kello alkoi olla päälle 11:n, kun olimme saaneet kampeet kasaan, viralliset TamRU:n ryhmäkuvat otettua ja väen pakattua ajoneuvoihin. Tuloksia ei vielä ollut saatavilla ja järjestäjiltä ottikin ehtooseen asti saada ne jakoon - olivat vissiin ensin porukalla naureskelleet vastauksiamme... Tulosten viivästyminen ei sinänsä tahtia haitannut millään lailla ja kotona oltiin jo puoliltapäivin.

Tuloksista aikanaan paljastui, että rastien laatiminen oli onnistunut sikäli hyvin, että partioiden erot lopputuloksissa olivat pääasiassa melko pieniä. Toisin sanoen, kysymyksiä ja tehtäviä oli sen verran laajalla skaalalla, että kaikki partiot pääsivät pätemään toisilla rasteilla ja ottamaan pataa toisilla. Paljastui myös,

että partiomme nimi oli kuin olikin ollut enne ja sijoituimme TamRU:n partioista parhaiten, tosin vasta viidenneksi. Muut partiomme kilpailivat numeroilla P9, P8 ja P3.

Kaiken kaikkiaan, vuoden 2013 Kevätyön Koukkauksesta jäi ensikertalaisille positiivinen tunne: sää oli mitä mainioin jotosteluun, rasteja oli monenmoisia ja niiden sijoittelu mahdollisti hyvinkin erilaisten suunnistusratkaisujen tekemisen, jolloin matkalla kohdattiin eri partioita - ja ajoittain kuultiin rytinää metsästä hassuissa suunnissa... eikä maastoakaan voi mitenkään moittia. Joten, tervemenoa kokeilemaan jotostelua ensi vuoden Kevätyön Koukkaukselle, jos laji hiukankin alkoi kiinnostaa!

Vesa Valkama

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	Sij.
P1	4	4	3,96	0,5	0,75	6,75	4,5	2,5	2,75	09,75	0,75	4	1,25	2	3	5	45,75	3
P2	2	3	4,25	1	1,25	4,50	1	0,5	4,5	22,10	0,20	2,5	3	2	4,5	2,9	37,20	12
P3	3,5	2	0	0	1	2,25	2	0,5	2,5	13,75	0,50	2	0,25	1,5	2,5	2,85	23,55	14
P4	2	3	5,30	0	1,50	4,5	4,25	4,5	2,5	27,55	1,25	4	0	3,5	3,5	3	45,30	5
P5	4	3	2,08	0	1	3,95	6	1,5	3	24,33	0	4	3,5	4	2	3,35	41,18	8
P6	4	2	2,84	1,5	0,50	5	4	4	5	28,84	0,10	3	3	3	4,5	3,5	45,94	11
P7	3	2	4,07	1,5	1,25	6,2	5,5	2,5	4	30,22	1,25	3	2	3	4	3,8	42,09	1
P8	4,5	2	4,70	0	1,25	2,75	3,25	2,5	4,5	25,45	0,5	3	2	2	3,5	3,05	39,7	9
P9	4	2	3,05	1,5	2,25	3,5	2,5	3,5	4	22,2	0,20	4	2,5	3,5	3,5	2,35	42,25	6
P10	4	2	4,50	0,5	1,25	4	4	3	3,5	26,75	1,05	3	1	3	2,5	2,15	30,75	10
P11	4	2	2,95	0,5	0,5	5,75	4,25	2	3	24,95	1,25	4	0,5	3	2	1,5	32,2	12
P12	4	3	3,60	1	1,10	4,5	5	0,5	4	26,7	0	3	2	3	5	2,5	42,2	7
P13	5	3	4,56	2	1,00	4	3,50	1,50	4,5	23,06	0,75	4	3	4	1	3,5	45,31	4
P15	4	2	4,15	0,5	1,25	3,5	2,75	2	2	22,75	0,5	4	1	3	4,75	3	31,40	11
P14	2,5	2	4,57	0	0	3,5	4,25	0	0	16,75								

Tulokset: Lavajärven Seudun Reservilupseerit ry